

НЕДѢЛЯ ЛВ

ЗА ЗАКХЕА.

Велиа радость бываетъ на небеси
о единомъ грѣшницѣ кающемся.

Благослови отче!

Благочестиви христїане, както сѣ мечките и асланите най люти междѣ звѣровете, тѣй и гюмрѣкчїите и неправедните гравители сѣ най лѣкави грѣшници междѣ челоуѣците: защото гюмрѣка е неправедно богатство, което прилича на смрадный квасъ, който вмирисва и доброту. Защото и малко неправедно богатство да смесиме въ нашето, пакъ става сичкото неправедно, и много пѣти изгубваме и праведното, заради неправедното. Ако ли не изгубиме тѣка, то богъ ще ны осѣди на вѣчно мѣченїе, ако не взрниме четири ката неправедното като Закхеа, за когото ще чѣете отъ евангелїето.

Отъ Лѣка зачало чд.

Во оноуа време дойде Исусъ въ Иерихонъ, гдѣто имаше единъ богатъ челоуѣкъ Закхей, който бѣше старѣйшина на гюмрѣкчїите, и искаше да види Исуса, но не можаше отъ народа: защото бѣше нискъ. За тѣй отиди и сѣ покачи на еднѣ шгодичинѣ (черница, или смокина), да го види: защото ише да мине отъ тамо. И като доди Исусъ до оноуа мѣсто, погледна, и като го виде, рече мѣ: Закхее! слези скоро; защото днесъ ще бѣдѣ въ твоатѣ къщѣ. И той слези и го прїа радостно. Но хората като видѣха, ропшеха (мѣмреха): защото влези да сѣди въ грѣшника. А Закхей като сѣ исправн предъ христа, рече: господи, ето полкината отъ иманїето си ще раздамъ на сиромасыте: и колкото сѣмъ зелъ неправедно, ще го взрна четири ката. Тога Исусъ мѣ рече: днесъ стана спасенїе на тѣзи къщѣ: защото и този е сынъ Авраамовъ. Христосъ доди да тѣрси и да спасе погиналыа.